Donderdag, 30 November 1837. No. 143.

VLISSINGSCHE COURANT

De COURANT wordt geregeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25, franco per post f 2,75; de abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden aangenomen; de prijs wordt contant, of bij het einde van de drie maanden.

De advertentiën worden berekend à 25 Cs. de regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte-, en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zesregels is f 1,50, en voor iederen regel, daarboven 25 Cs; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerst uit te geven Nummer geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den 29 November.* Morgen vertrekken onder de van 1 Korporaal, 5 Belgische overloopers naar Kampen, uit voor het Korps Jagers van *Cleeremans.*

— In den Wilhelmina-polder, in het eiland Zuid-Beveland, eene Kerk worden gebouwd, waarvan, naar wij meenen wel onderrigt te zijn, de teekeningen, plans en bestekken vervaardigd zijn door den Heer *J. Wagenbiek*, van Amsterdam, reeds voorheen bekend door vele bekrooningen van door hem gemaakte teekeningen van publieke gebouwen.

— Zijne Majesteit de Koning heeft bepaald, dat aan den Schout-bij-Nacht *Ziervogel*, in zijne betrekking als tijdelijk Inspecteur van het corps mariniers, zal worden toegevoegd een officier van dat corps, ten einde de functie van adjudant waar te nemen.

— Men verneemt, dat de lading van het Pruissische schip *der Rhein*, Kapitein *Otto*, hetwelk onlangs zijne eerste regtstreeksche reis van Keulen naar Engeland volbragt heeft, bestond uit het volgende: Mineraal water ruim 448, Raapkoeken ruim 301, Wijn, ruim 183, IJzerwerk 110, Eau de cologne ruim 49, Walnoten ruim 32, Meubelen en oudheden ruim 29, Eijeren ruim 15, Uurwerken ruim 10, Bruinsteen ruim 8, Notenboomenhout ruim 7, Staalwerk ruim 4, Bergblaauw ruim 1, Verschillende monsters ruim 2 centenaars. Terwijl eindelijk 518 centenaars Bazaltsteen als ballast medegevoerd werden. Met deze, gezamenlijk 1722 centenaars, of 43 lasten bedragende lading, en het op ruim 96 lasten gebouwde schoonerschip *der Rhein*, gelijk men zich herinnert, met eenen ligter, den 30 September van Keulen vertrokken, en na eerst voor Dordrecht het op den ligter medegevoerde gedeelte zijner lading ingenomen te hebben, den 25ᵉ October te Hellevoetsluis naar zee uitgeklaard.

ENGELAND.

LONDEN, *den 25 November.* Donderdag heeft Lord *Brougham* in het Hoogerhuis eene petitie van dertien honderd ingezetenen van Southampton ondersteund, die zich over het gebrekkig ten uitvoer brengen der acte tot afschaffing der slavernij beklagen. Zijn Lordschap was van oordeel dat men, zonder eenig gevaar, aan de slaven in al de colonien onverwijld de vrijheid zouden kunnen wedergeven, en haalde, ten bewijzen daarvan, den goeden uitslag der proef aan, die in 1834 op Antigua genomen was.

— Het nieuw Portugeesch Ministerie is eindelijk tot stand gebragt en bestaat uit den Burggraaf *de Sa da Bandeira*, als President van den raad en Minister van buitenlandsche zaken; den Baron *de Bonfim*, Minister van marine en *ad interim* van oorlog; den Heer *Julio da Silva Sanches*, Minister van Binnenlandsche zaken; den Heer *Alexander Jose de Campos*, Minister van justitie en geestelijke zaken, en den Heer *Joao de Oliveira*, Minister van financien.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 25 November.* De Hertog *van Nemours* en zijn broeder de Prins *de Joinville*, zijn den 11 dezer des ochtend te Algiers aangekomen en er met groote eerbewijzingen ontvangen. Den 14ᵉ is de Hertog naar Oran vertrokken en heeft zich de Prins weder aan boord van de *Hercule* begeven, om zijne reis naar Brazilie voort te zetten.

— Men meldt uit Constanz, dd. 27 November het volgende: De Hertogin van St. Leu heeft in haar testament aan de scholen van Ermatingen twee duizend gulden nagelaten, om voor de opvoeding der arme kinderen te zorgen.

— Zoo men verzekert zou een koerier uit Weenen zeer belangrijke depeches van den Heer *de Saints Aulaire* overgebragt hebben. De gezant zou aan het gouvernement berigt gedaan hebben, van eene thans aanhangige onderhandeling tusschen Rusland en Oostenrijk over de zaken van Servie. Het kabinet van St. Petersburg zou, volgens het zeggen, het eerst aan het Oostenrijksche hof den wensch te kennen gegeven hebben, dat men gezamenlijke stappen deed, om den Servischen Vorst *Milosch* te hoodzaken, dat hij de in zijn vorstendom ingevoerde hervormingen weder introk. Oostenrijk zou zich niet ongezind getoond hebben om daartoe mede te werken.

— De bezetting van Constantine moet met twee duizend man vergroot en dus op eene sterkte van vijf duizend man gebragt worden. Ook spreekt men van het aanleggen van een fort op Coudiat-Aty, waar de bres-batterij gestaan heeft, om de stad, in geval van oproer, in bedwang te houden. Daar in Constantine duizend man van de genie gebleven zijn, meent men, dat er niets verzuimd zal worden om door het aanleggen van gepaste werken voor de veiligheid van het garnizoen en het handhaven der publieke rust te waken.

— Uit Bayonne wordt van den 21ᵉ geschreven. Volgens hier ontvangen brieven, geschreven door lieden, die doorgaans wel onderrigt zijn, zoude door de Noordsche hoven, Rusland alleen uitgezonderd, eene nota aan de kabinetten van Londen en Parijs gerigt zijn geworden. In die nota zou gezegd worden dat het oogenblik gekomen was om de Spaansche kwestie tot een einde te brengen, en dat de beide onderteekenaars van het traktaat des viervoudigen verbonds behoorden te interveniëren om van de twee krijgvoerende partijen eenen wapenstilstand van een jaar te verkrijgen, willende men zich in dien tusschentijd met het huwelijk der Koningin *Isabella* met een' van des pretendents zonen bezig houden. Het kabinet der Tuileriën zou geantwoord hebben, dat het gaarne zou interveniëren om den voorgestelden wapenstilstand te verkrijgen, doch dat hij nimmer tot het tot stand brengen van een dergelijk huwelijk zou willen behulpzaam zijn.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 24 November.* Naar luid van brieven uit Göttingen, heeft ook de burgerij dier stad, op het voorbeeld zeer professoren, eene vergadering gehouden, om een protest tegen het Koninklijke patent op te stellen.

De Keizer van Rusland is, na op den 3 November over 17,031 Katholieken van de Deusche Kerkken [illegible] gehouden te hebben, den 7 dezer maand met den Grootvorst troonsopvolger in welstand te Moskou aangekomen; de Keizerin en de Grootvorstin *Maria* waren daar bereids twee dagen vroeger gearriveerd.

Uit hoofde van het overlijden van de Koningin der Nederlanden heeft het Russische hof, te rekenen van 31 October, gedurende 24 dagen rouw aangelegd.

— In de *Augsb. Allg. Zeitung* leest men onder het opschrift: *Holland en de Hollanders*, het navolgende artikel:

Oud-Nederland vertoont eene inwendige levenskracht, die den onpartijdigen waarnemer met bewondering vervullen moet. Het is voor den staatsman eene taak der moeite overwaardig, om daarvan de oorzaken op te sporen. De geschiedenis van Nederland behoort zeer zeker tot de belangrijkste van alle speciale historien. Juist de buitengewone moeite, om den vaderlandschen bodem te behoeden tegen de invallen der zee, voor welken men in minder krachtvolle tijden zou terug gedeinsd hebben, schijnt den Hollandschen ijver onvermoeid wakker te houden, denzelven aan te moedigen en de volharding van dit volk te vereeuwigen. Door eenen bijna tweeduizend jarigen onafgebroken arbeid is het wonderland der kunst *neo plus ultra* van menschelijke volharding en vlijt ontstaan en prijkt nu als eene schoone bloem te midden van slijk. Elke Hollandsche stad heeft hare eigene belangwekkende geschiedenis en is vooral het rijke Amsterdam, niet dan onder gedurige gevaren en wederwaardigheden, ontstaan. Klein was de aanvang; eerst in de elfde eeuw vestigden visschers op den binnendijk des Amstels, daar, waar deze in het IJ, eene soort van verbindingsstroom tusschen de Zuiderzee en het Haarlemmermeer, uitstroomt, hunne eerste armoedige hutjes; meer dan vijf eeuwen daarna bereikte hetzelve het hoogste toppunt zijns luisters, nadat het herhaaldelijk, gelijk eene nieuwe Phoenix, uit zijne asch was verrezen. De arme verachte watergeuzen verwierven zich de heerschappij der zeeën, en het kleine land met zijne weinige ingezetenen handhaafde eeuwen lang den roem, van aan de spits der Europesche belangen gelukkig te strijden. Edoch, bij het voorwaarts schrijden van andere en grootere landen, konde het wel de mededinging, maar niet de heerschappij in den handel behouden, en deze ging geheel ten onder door de komst van den Stadhouder *Willem III* tot den Engelschen troon, eene gebeurtenis, die voor zijne belangen hoogst nadeelig was. Van daar ontstond eene onafgebrokene reeks van misverstanden en wederwaardigheden, die eindelijk zelfs, en wel door den inval der Franschen, met het verlies van 's lands onafhankelijkheid eindigde. Twee groote rampen schenen toen het land voor altijd te bederven: de soort van staatsbankroet, te weeg gebragt door de vernietiging der oude Hollandsche schuld, die geheel in handen der binnenlandsche renteniers was, waaronder vele, huisgezinnen des lands verarmden en met eenen enkelen slag groote, hoezeer dan slechts denkbeeldige, kapitalen verloren gingen, — maar vooral het weg nemen zijner kolonien door Engeland, hetwelk zich te regt verheugen kan, dat Holland zijnen vijand zelfs in de handen viel. Het verlies der onafhankelijkheid scheen elke genezing onmogelijk te maken; het Hollandsche nationale belang werd geheel in dat van Frankrijk opgelost, alle handel, de levensader des lands, was vernietigd; het land geraakte in verval, zelfs aan de beschermende dijken ontbrak de noodige voorzorg; ware het land nog 20 jaren eene Fransche provincie gebleven, dan zeker zou de zee de haar door tweeduizend jarigen arbeid en kunst ontwoekerde prooi weder verslonden hebben. Nog eens bleek, tijdens de vereeniging met België, dat Holland, wegens den aard zijns lands, gelijk het in den strijd der onafhankelijkheid groot was geworden, ook slechts in afgezonderde, zelfstandige beweging zich handhaven konde. In beide gesteldheden strekt het Nederland tot heil en tot eer, dat de vaderlandsliefde de meeste kapitalisten in het land deed blijven, en hunne verknochtheid aan het vaderland bleek grooter te zijn, dan alle winstzucht, die hen veeleer naar Frankrijk en België zoude gelokt hebben.

Na de afschudding van het Fransche juk, keerden de oude kapitalen in den nationalen dagelijkschen wandel terug, en een nieuw handelsleven werd geboren; millioenen guldens werden onmiddellijk tot herstel van 's lands veronachtzaamden waterstaat aangewend. Maar tegenover alle vaderlandslievende bemoeijingen deed zich eene nieuwe begoocheling op. Engeland, ongaarne de geroofde kolonien aan Holland willende terug geven, zocht hetzelve door België schadeloos te stellen; eene eigenbatige en tevens arglistige staatkunde, wijst het daaraan de bedoeling paarde, den geheelen vroegeren Hollandschen handel aan zich te trekken, en dien nimmer in Holland weder te laten ontstaan. Even als vroeger Holland in het Fransche Keizerrijk was ingelijfd geworden, zou hetzelve thans in België en in deszelfs industrie worden versmolten; Holland moest te gelijk met zijne kolonien ook alle hoop op het eenmaal weder opbloeijen des handels verliezen. De Engelsche staatkunde had meesterlijk gerekend: in dezelfde mate als België opbloeide, ging Holland ten achteren. Daaruit ontstond echter voor Engeland een nieuw gevaar. De toenemende Belgi-

sche kunstvlijt dreigde Engeland niet slechts van Holland en deszelfs terugbekomene kolonien, maar ook van andere groote markten uit te sluiten. Ware der Nederlanden zamenkoppeling bestendig geweest, dan zouden mettertijd alle Hollandsche Kapitalen in Belgie belegd, en dit land Engelands gevaarlijkste mededinger zijn geworden. Daarom bleef ook Engeland zich zelven gelijk, toen het zich voor de scheiding van twee landen verklaarde, tot welker vereeniging hetzelve, 15 jaren vroeger, al deszelfs invloed had aangewend.

Had nu Holland, nu het, hoezeer in deszelfs eigen belang, van Belgie gescheiden was, geene billijke redenen, om eene andere schadeloosstelling te verlangen voor deszelfs oude kolonien, waarvan Engeland de vrüchten trekt? Engeland, Belgie, Frankrijk hebben gewonnen, terwijl alleen Holland verloren heeft. Dit verbittert teregt de Hollanders; de, niet door eigen schuld, maar door ongunstige tijdsomstandigheden en door de staatkunde over het vaderland gebragte onheilen, worden te grievender door hen gevoeld, vermits zelfs hunne vaderlandsliefde 's land gestelteenis nog slechts moeijelijker maakt, zonder voor de toekomst hoop op eenige beter ontknooping hunner aangelegenheden te geven. Want Holland kan niet, om zijne oude regten te herstellen, aan half Europa den oorlog verklaren. De schuldenlast groeit met elk jaar, als een opzwellende bloedzuigers slurpt zij 's lands levenssappen op, en deszelfs vijanden zien met eene spottende vreugde dit schouwspel aan. Zoo heeft Belgie's inlijving niet slechts Nederland, wegens het verlies van deszelfs kolonien niet schadeloos gesteld, maar ook heeft zij gedurende 16 jaren deszelfs handel gestremd, en aan hetzelve eenen overgrooten schuldenlast opgeladen. Dat des, ongeacht Nederland in dit oogenblik eene werkzaamheid en eenen welstand ontwikkelt, aan welke men sedert reeds een eeuw was ontwend, getuigt van de innerlijke kracht van het nieuw opgewekte nationaal gevoel. Kanalen, dokken, entrepots en ijzerbanen worden aangelegd; de scheepstimmerwerven zijn in volle bedrijvigheid, dagelijks loopen koopvaardijschepen van stapel; het getal O. I. vaarders neemt jaarlijks toe, en de reizen, waartoe voorheen 9 à 12 maanden noodig waren, worden thans in 6 à 7 maanden volbragt; de Nederlandsche handelmaatschappij verkrijgt met elken dag meer uitbreiding; reeds is Engeland van de Hollandsche koloniaal-markten zoo goed als uitgesloten, de gewapende magt, welker organisatie de werkzame Admiraal, Prins *Frederik* op eene meesterlijke wijze heeft tot stand gebragt, was sedert geruimen tijd in geene zoo goede gestelteenis als thans; dezelve wordt door verdienstelijke Generaals aangevoerd; verstandige officieren maken er den staf van uit, de defensiewerken des lands zijn in uitmuntend goeden staat; de 174 oorlogschepen tellende zeemagt wordt door alle kenners bewonderd. Dit zijn verblijdende uitkomsten, die leeren, dat, waar eene zorgvuldige en verstandige regering en de openbare volksgeest vrij en levendig werken, geene van buiten aankomende tegenspoeden eene natie onderdrukken kunnen. Het is vooruit te zien, dat Nederland, door gestadige werkzaamheid, de krisis gelukkig doorstaan, en deszelfs vroegere handelsgrootheid hernemen zal. Deszelfs meer innige verbinding met Duitschland zoude aan hetzelve groote voordeelen aanbrengen, en tamelijk de verliezen herstellen.

— Uit Konstantinopel schrijft men, dat de Sultan den overste der Kanonniers, *Kiamil*-bei, tot Pacha verheven en tevens tot gezant te Berlijn benoemd heeft, waar vroeger nooit een Turksch gezant heeft geresideerd. Vermoedelijk hebben de gesprekken met Prins *Adalbert* van Pruissen den Sultan aanleiding tot deze benoeming gegeven, daar men reeds vroeger verhaald dat hij aan dezen gezegd zou hebben, de vriendschapsbetrekkingen met Pruissen, aan welwelk de Porte zoo groote verpligting had, naauwer te willen aanknoopen.

— De Kapitein-Pacha was door tegenwinden verhinderd geworden met zijne vloot te Konstantinopel binnen te loopen. Dat de Fransche Admiraal *Gallois* bestendig al de bewegingen der Turksche schepen volgde, had aanleiding tot vertoogen der Porte aan den Gezant van Frankrijk en tot vertrouwelijke mededeelingen van hare zijde aan de bevriende Kabinetten gegeven.

Revendus-Pacha, die voor eenige maanden door den Sultan begenadigd was, is nu, op last van den Seraskier *Hafiz*-Pacha, ten gevolge eener ontdekte geheime verstandhouding met de oproerige Kurden, onthoofd geworden.

EGYPTISCHE VROUWEN.

In de laatste tijden waren de Harems op verre na zoo ontoegankelijk niet als dit vroeger het geval was; dezelve zijn door verscheidene reizigers, bijzonder door kooplieden, geneesheeren, ja zelfs door dames bezocht, uit welker beschrijvingen ons de inrigtingen dezer Oostersche vrouwen-paleizen zijn bekend geworden. Wij hebben er uit opgemerkt, dat in de Harems eene strenge tucht heerscht, welke door de eigenlijke vrouw over al de andere vrouwen wordt uitgeoefend. Deze Beheerscheres des Harems heeft het opzigt over alle zich daarin bevindende personen, zij zorgt voor alle benoodigdheden, beslist de voorkomende twisten, deelt straffen en beloningen uit. Op deze Harem-koningin volgen die slavinnen, welke kinderen hebben gehad, en daardoor hare vrijheid hebben bekomen. Daarna volgen die slavinnen, welke nog geene kinderen hebben gekregen. De laagste rang hebben de huis-slavinnen, die grootendeels uit zwarte of Abisinische bestaan. Ook deze slavinnen kunnen, wanneer zij zich door bijzondere hoeoorlijkheden of talenten onderscheiden, de gunst van haren heer verwerven, en daardoor in den rang der blanke slavinnen, en in het genot der vrijheid worden geplaatst. Vroeger oefenden de zwarte geneedenen, als Harem-wachters dienende, een gruwzaam geweld over de vrouwen uit. De Egiptische vrouwen hebben evenwel, door omkooping, deze vreesselijke en ongevoelige wezens in haar belang weten te krijgen, zoodat dezelve thans meer als hare dienaren dan wel als bewakers zijn aan te merken. Over het algemeen hebben de treurige geschiedenissen, die vroeger door de in Egipte reizende Europeanen verhaald werden, tegenwoordig geen plaats, en de mannen bedienen zich ook niet meer van het regt om over het leven en dood hunner vrouwen naar welgevallen te kunnen beschikken. Zeker kan men stellen, dat die wreede strafoefeningen, toen de Egiptische Mahomedanen nog hunne ontrouwe vrouwen in een zak staken en aldus in den Nijl lieten verdrinken, heden niet meer voorvallen.

De vrouwen betoonen zich, wanneer zij door Europesche dames bezocht worden, bij uitstek vriendelijk en voorkomend, en leggen te gelijk eene groote nieuwsgierigheid aan den dag, door vele vragen over de levenswijze, familie, omstandigheden, modes enz., te doen. De hoogste waarde hechten zij er aan, om moeder te zijn, dewijl zij alsdan, zelfs wanneer zij de liefde van haren man moeten verliezen nimmermeer door hem veracht kunnen worden, en nooit aan eene slechte behandeling zijn blootgesteld. Evenwel er zijn vele Harems-vrouwen, die haar geheele leven kinderloos blijven; deze worden veelal door de grooten des lands aan hunne dienaren en gunstelingen ter vrouw gegeven, welke laatsten zich wel moeten wachten, voor zulk eene gunst te bedanken, dewijl zij alsdan aan de grootste ongenade zijn blootgesteld. Over het algemeen gelden deze opmerkingen, enkel de groote Harems, welke 5—600 personen bevatten. Daarentegen is de inrigting der kleine Harems, waarin zich gewoonlijk slechts 10, 8, ja zelfs 4 personen bevinden, veel eenvoudiger. In den burgerlijke Harems, voor welke geene bijzondere woningen zijn, en waarover de man zelf het opzigt houdt, hebben veel meer listen en ontrouw plaats dan in de groote Harems der Pacha's en aanzienlijken. Zoodra zich de man op deze wijze bedrogen waant, blijft hem niets over, als door geld een dienaar des huizes te winnen, en alzoo de verborgene plannen zijner vrouwen te verijdelen. Daar het in deze Harem eene wet is, dat de man niet in de kamer zijner vrouw mag treden, wanneer hij de pantoffelen eener vreemde vrouw op den drempel ziet staan, maken listige Europeanen, die met de Oostersche taal en gebruiken genoegzaam bekend zijn, zich dit ten nutte, om als verkleede vrouwen in de Harems te dringen.

Wij voegen bij deze algemeene opmerkingen over de Egiptische vrouwen nog de volgende opgave van de zich in Kairo bevindende vrouwen. Er zijn in deze stad en derzelver omtrek 1450 Harems van aanzienlijke Muzelmannen, die te zamen 13,000 vrouwen bevatten. Eenige derzelver hebben over de 500 vrouwen, terwijl andere er niet boven de 8 of 10 bevatten. Onder deze telt men:

Vrije Turksche vrouwen.	3200.
Circassische en Georgische.	5600.
Zwarte.	1800.
Abisinische	1500.
Griekische Slavinnen	4-500.

Onder de laatstgemelde vindt men nog ongelukkige Griekinnen, het overschot der betreurenswaardige krijgsgevangenen uit Moren, die destijds op de Egiptische markten zoo goedkoop waren dat men aldaar dikwijls de schoonste Griekin voor eenige rijsten uijen konde koopen.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 29 November.* Sedert den 27 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Brussel bestemd:
De Pelikaan, T. Douvres, van Marennes, met zout.
Voor Nantes bestemd:
Le jeune Constant, L. Choemet, van Rotterdam, met kaas.
Voor Antwerpen bestemd:
La Reine, J. R. Jansen, van Hull, met manufacturen; *Ladd*, P. Grefs, van Londen, met stukgoederen; *Marij Ballard*, J. W. Wainwright, van New-York, met potasch; *Joseph*, B. L. Rehbock, van Riga, met lijnzaad; *Tokberg Minerva*, O. Nahmens, van Villa Nova, met vygen; *Rudolph*, R. Groth, van Bordeaux, met wyn; *Anna Maria*, J. Muys, van Binnendoor, met stukgoederen.

Van deze Stad gezeild: *De Vriendschap*, O. H. Abrens, naar Dordrecht met stukgoederen.

Advertentien.

VLISSINGEN, den 29 November 1837.

ONDERTROUWD:

FREDERIK MOOY,
Heel- Genees- en Verloskundige,
EN
MARIA CLASINA DE RUYTER.

De Notaris *D. Uyttenhooven* zal, op Vrijdag den 1 December 1837, des voormiddags ten Tien ure, op den Nieuwendijk, achter het *Kerkenhuis* te Vlissingen, publiek aan den meestbiedenden te Koop veilen: eene aanzienlijke partij GREINEN en ELKEN PLANKEN, DEKDEELEN en BALKEN, zeer geschikt om te verwerken; BRANDHOUT en verdere SCHEEPSAFBRAAK; alles afkomstig van het gesloopt wordend Korvetschip *de Heldin*.

VERKOOPING te Vlissingen, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, Wijk C. N°. 2, op Dingsdag den 12 December 1837, des namiddags om 3 uren, ten overstaan van den Notaris *Abr. van der Swalme*, van een HUIS met zeer grooten TUIN, staande en gelegen binnen gemelde Stad, op den hoek van de Paarde- en Gravestraat, Wijk K. N°. 8; Kadastralen legger sectie D. N°. 101, bewoond door *D. M. van Driel*. Gemeld Huis is twee dagen vóór de Verkooping te zien.

Terstond een SMITSKNECHT, *gedurende Twee Jaren, voor Werk begerende*, benoodigd, bij *F. Wouters*, op de Markt, naast de Groote Kerk, te Vlissingen.

Afvaart van de de Schelde,

Van VLISSINGEN op BRESKENS, gedurende de maand Nov. 1837.

Van Vlissingen,	ur. min.	ur. min.	Van Breskens,	ur. min.	ur. min.
Donderd. 30,	vm. .	nm. 1.30	Donderd. 30,	vm. .	nm. 2.30
DECEMBER.			DECEMBER.		
Vrijdag 1,	» .	» 1.30	Vrijdag 1,	» .	» 2.30
Zaturdag 2,	» .	» 2.	Zaturdag 2,	» .	» 3.
Zondag 3,	» .	» .	Zondag 3,	» .	» .
Maandag 4,	» .	» .	Maandag 4,	» .	» .
Dingsdag 5,	» .	» .	Dingsdag 5,	» .	» .
Woensd. 6,	» 8.30	» .	Woensd. 6,	» 9.30	» .

en van

Het Stoomjagt Prinses Marianne,

Van MIDDELBURG op ROTTERDAM, gedurende de maand Dec. 1837.

Van Middelburg.		ur. min.	Van Rotterdam,		ur. min.
Zondag 3,	's morgens	6.30	Vrijdag 1,	's morgens	7.
Donderd. 7,	»	7.	Dingsdag 5,	»	8.
Zondag 10,	»	9.30	Vrijdag 8,	»	9.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.